

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Borí (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Miriam Diez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Lliçons d'una dècada

Comencem any, 2010. Les xifres rodones inviten sempre a fer balanç. I el cas és que aquest primers anys del segle XXI hi ha hagut molts canvis que han modificat molts paradigmes i part de les nostres creences.

En aquest balanç es fa difícil de no començar pels atemptats de l'11S als EUA del 2001, amb l'esfondrament de les Torres Bessones de Nova York. Aquell brutal cop contra el cor de les finances –i, en part, de la política– d'occident ens va posar davant els ulls la vulnerabilitat vers l'emergent integrisme radical islàmic. Els conflictes violents ja no els vèiem confortablement des del sofà de casa, a través de les imatges cruels dels informatius televisius. Ara, a occident podíem ser també protagonistes, com a víctimes, de la barbaritat de les accions d'una nova lluita armada global, sota el segell d'al-Qaida. Després s'hi va afegir Madrid, l'11 de març del 2004, i Londres, el 7 de juliol del 2005. Una llista macabra que ha esquitxat moltes més ciutats d'arreu. El concepte de seguretat ha canviat, en aquesta dècada. Un concepte que s'ha reforçat, sovint en detriment d'alguns drets. Aquests anys, hem vist com la seguretat ha servit d'argument per a envair països, engegar conflictes bèl·lics, crear presons fantasma i retallar drets fonamentals.

Els primers anys del 2000 també ens han fet assumir que les bombolles especulatives financeres són molt cares. La darrera gran crisi econòmica, d'abast global també, ens ha mostrat la vulnerabilitat de l'economia mundial. I ens ha demostrat que les tesis neoconservadores, que durant el darrer decenni del segle XX havien triomfat tant i que semblaven la resposta final per a la gestió de l'economia en el nou món global, també erraven l'anàlisi. L'ultraliberalisme ha vist com precisament calia la intervenció dels fons públics, la dels estats, per a reactivar algunes de les principals firmes financeres mundials. I també s'ha demostrat que sense unes formes de producció sòlides, les finances esdevenen una bombolla que tard o d'hora esclata. Tot ja no es pot vendre, ni tot es pot comprar.

En matèria ambiental, la dècada ha acabat amb el regust amarg del fracàs de la cimera de Copenhagen. La trobada internacional que havia de servir per a combatre els efectes del canvi climàtic que genera l'excés d'emissions de CO₂ ha acabat sense acord. Els darrers anys hem après que l'activitat humana, amb les actuals fórmules de consum energètic, no és sostenible i comença a causar greus problemes als ecosistemes, a la humanitat. Malgrat això, els líders internacionals han estat incapaços d'arribar a cap acord de mínims. La seguretat i la crisi econòmica ens han fet veure que som vulnerables. Però potser no ho hem assumit prou. Potser els efectes del canvi climàtic ens faran entendre que no som el centre de la creació.

Als nostres lectors

Això del 2000 semblava lluny, oi? Doncs ara encetem el 2010! Bé, com que això va ràpid, hem volgut mirar enrere –sense perdre mai de vista el present, és clar– per recuperar algunes de les prediccions que no s'han complert en aquesta primera dècada del segle XXI. Perquè, fet i fet, el present és tant producte d'allò que passa com d'allò que no passa.

Això ho sap bé aquest setmanari. Enguany ha arribat al 25è aniversari, malgrat alguns auguris inicials, com el de Joan Fuster, que pensant en allò que podia durar un projecte com aquest només hi va voler arriscar una pesseta. L'equip que fem aquest setmanari us desitgem

un bon 2010 i us volem agrair el compromís que durant aquests 25 anys heu mantingut amb aquesta revista.

EL TEMPS